

צה:

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

מסורת הש"ס

(א) תולין לא; (ב) נכרסת
 כו: תענית ז: ח: טוטה יד:
 (ג) ע"י חוס' מגילה כא:
 ד"ה אלמלא; (ד) ז"ל משני
 חרב נטושה וגו'; (ה) ע"י
 תוספות מנחות כט: ד"ה
 קולין; (ו) ז"ל ליה; (ז) רש"ל
 ת"י.

הגהות הערה א

א| גמ' ד"א אין פנינה ט'
עד ואל תפגע בי. נחחק;
ב| שם והשאר פרשים.
ג"כ ודגלים;

מוסף רש"י

[illegible]

לדלדלמירן ארבעים וחמשה אלף בני מלכים שמנים אלף גבורים
ששים אלף אחיו חרב הרי קפ"ה אלף חבל האחרים שמהו אין
מספר כדלמר והשאר פרשים ומספר: **במה הכס.** המלך:
היד כדולס. יד הגדולה לא נזכר אלף הוד משמע יד שמהדי
וכו': **מלך נעושה.** שמהדי מגלך
הדגוב את אלו: **גביראל.** ממונה על
כשול הפירות: **זוקק אלול.** לחיל
סמחרי הדגון: **אבן ארז.** כשחק
לדרכן לפי שומן: **לכעל דבכך**
אשטמע. לשונאך המראה והפחד:
נפח. נפח: **עשרה.** שבעה יחול
לשחק טיפה של דיו ויסייע יו"ד שנשאר
עשרה: **ושפאל אמר אשטע ושאר**
בו טולות כנוקף יום. שאין נשארין
שאלה דבר מועט שנים או שלשה
גרגרים בראש אמיר כן לא ישימיר
במחשבו אלף דבר מועט וכמה ארבעה
וחמשה כפעמים פורה ארבעה
וחמשה ויסייע משמע: **יד שנים**
ושלשה ארבעה וחמשה. יד יוחנן
מקרא לא דייק לכו אלף הכי קאמר
הללו חמשה ושמיירי מהן סמחרי
ושני צניו וקרא משמע כנוקף יום
דמשייר מעט בראש ענף שנים או
שלשה גרגרים כן ישימיר לו מעט ד'
או ה': **וכדולסל דמשייר.** גבי [מנחין]
מישאל ועזריה חסורו ורביה די רביעאה
דמי לגב אלהין אלולא דחוא גבירא
והיכרו כככש: **סמחריב ושני צניו**
דכסוי ויסי כוא משמעות כסוי וכו':
אזי אסער לאמר. שהקדוש ב"ה
בעצמו נלחם לסמחריב: **דלויסינינה**
לכניסו. כדלמירן שהביא עמו
ארבעים וחמשה אלף בני מלכים:
אשני

יפה ובששים אלף אחזיו חרב רצים לפניו [ז] והשאר
וג' ומגוג במתניתא תנא אורך מחנהו ארבע מאות
מאתים וששים ריבוא אלפים חסר חד כעי אביי
ו' חסר חד תיקו תנא ראשונים עברו בשני שנאמר
נאמר עד צואר יגיע אחרונים העלו עפר ברגליהם
ז' אחר ושתו שנאמר *אני קרתי ושתיתי מים וגו'
ט' שמינים וחמשה אלף (ויקומו) [וישכימו] בבקר והנה
ה' הן אמר רב אשי דיקא נמי דרתיב¹⁰ במשמיו
י' ישלח ה' מלאך ויכחד כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה
שמע מינה כמה הכם רבי אליעזר אומר ביד הכם
פרע מסנחריב רבי יהושע אומר באצבע הכם שנאמר
א אצבע שעתידה ליפרע מסנחריב ר' אליעזר בנו
מגלך נטושה אמר לפניו רבנו של עולם נטושה
נדדו [וגו'] ר' שמעון בן יוחי אומר אותו הפרק
אתה יוצא לבשל פירות הוקק להם שנאמר¹¹ מדי
ה' והיה רק זועה הכין שמעיה וגו' אמר רב פפא
מע ויש אומרים בחוממן נשף בהן ומתו שנאמר
ספק להם ומתו שנאמר¹² וגם אני (הכתי) [אכה]
אונים גלה להם ושמעו שירה מפי חיות ומתו
רב אמר¹³ עשרה שנאמר¹⁴ ושאר עץ יערו מספר
שמואל אמר תשעה שנאמר¹⁵ ונשאר בו עוללות
חמשה בסעפיה ר' יהושע בן לוי אמר ארבעה
כבי ויתנן אמר חמשה סנחריב ושני בניו נבוכדנצר
ה' דרבינאמר דמי לבר אלהין ואי לא רחמיה מנא
ותחתיה בית נסרוך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו
אי אפשר לאמרו דרתיב¹⁶ ביום ההוא יגלח ה'
אש ושער הרגלים וגם את הוקן תספה אתא
אזלת לגבי מלכי מזרח ומערב דאיתיתיהו לבניהו
הוא פחדא נמי יתיב אמר ליה היכי נעביד א"ל ויל
ושני

וַיֹּאֵל יַעֲקֹב מִלֵּאָה שֶׁעַד וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה. אֲלֵמָה כֹּה לָמָּךְ וְכִי־יִפְגַּע
בְּתַבְּרוֹס שְׁעֵדֶיךָ וְלֹא הֵיכֵן לָמָּךְ שֶׁהֵיךְ עֵדֶיךָ בְּנִית אֵלֶּי־סִפְּסֵלְלוּ כֹּ
אֲבֹנֹתַי. אֲבֹנֹתַי וְיִמָּחֶה (אֲבֹנֹתַי דְּמִיתִי וַיַּעֲקֹב מִשֶּׁסְּבִיבָתִּי) יִמָּחֶה אֵין
מִקְרָבֶיךָ בִּידֵי־הַכֹּהֵן בְּמַעֲרֵב־הַמִּזְבֵּחַ. לְמַקְוֶה קִפְּלָה לֹיֶה אֲרַעֲלָה.

וְהִיכָה שֶׁסְּמִיד וְקֹרֵא מוֹסִיחַ דְּמִיתִי
וַיִּפְגַּע בְּתַבְּרוֹס שֶׁהִמְקוֹס פִּגְעוּ וְסִפְּסֵלָה
לֹו הֵאָרֵךְ וְתַקְרָב לֹו הַמְּקוֹס: הִכִּי
גִרְסִינִי ד' אֵין עֲנִישָׁה אֵלֶּה סִפְּסֵלָה.
וְנִרְאֵה לְמִדֵּי דִּהְכָּה לֹא מִיגְרָאֵה הֵךְ
מִלְּמֵלֶּחֶ: בֵּית אֵל וְהַיְּרוּשָׁלַיִם חָרָן
שֶׁחֵלֶךְ לְחֵרֶךְ: בֵּית אֵלֶּה כִּי סִפְּסֵלָה. וַיִּכָּחַשׁ
הַשֶּׁמֶשׁ לֹא נִלְמַד אֵלֶּה כִּי בֹא הַשֶּׁמֶשׁ
לְמַשְׁמַע שֶׁהֵיךְ דַּעְתּוֹ לְחִזּוֹר כִּי עוֹד
הַיּוֹם גְּדוֹל כִּיוֵן שֶׁרָאֵה כִּי בֹא הַשֶּׁמֶשׁ
לָן: וַיּוֹרֵה לֹו סִפְּסֵלָה. שִׁמְעֵה הַשֶּׁמֶשׁ
שֶׁהֵיךְ לוֹ כִּכֵּר שֶׁכָּה בְּשִׁבְלֵי כִכְרִי:
וּמִגְּלִיל דִּלְכָּה וְרֵשִׁיף דְּדוֹדֵה. לְחִפְּסִין
לְנִוְמִיָּה: הַסֵּם נִמִּי אֲשֵׁייר אֲכִיפֵר.
מִכִּהְיֵי יוֹכ: שְׁלֹוֹנוֹת. מִלְּכוֹת: עַל
אֲבִרְסֵה. כִּשְׁלֹוֹנֵם ד' מִלְּחִינִי:
כְּעִי אֲכִי. הֵאָר חֲסֵד הִיכִי אֲחֵלֵם
וְהַי חֲסֵד מִדִּי בְּרוּא וְכו': רִאשׁוֹנֵה.
כֹּחַ רִאשׁוֹנֵה מִחֵלֶל שֶׁל סִנְחֵרִיב:
עֲבָרָה בְּשִׁמִּי. שְׁעוֹ הַקּוֹסִיט בִּידֵיךְ
וְשִׁמְעֵתוֹ הַקּוֹסִיט עַד שְׁעֵרָה: אֲמַלְטֵישָׁה
קוֹפֹתֶה. וְהִיכָה וְלֹא הִיכָה הַמִּיִּם
מִגִּיעִין אֵלֶּה עַד הַיְּזֹאֵר יִגִּיעֵה שְׁמִי.
כִּמְדוֹ שְׁמוֹ: הִסְטָלוּ עֲפֵר בְּרִנְיִסָה.
שֶׁלֹּא הֵיכֵן שֶׁסְּמִיד כִּי עֵיקֶר: קִרְפִּי.
לְשׁוֹן מִקְרָבֵי ה' יִבֵּי וַיֹּאֵל מִלְּאָךְ ה' וַיֵּךְ
בְּמַחֲנֵה אֲשׁוּר אֲמֵר רִבִּי וְכו' וְלֹא
גִרְסִינִי וְהֵאָר כִּיבִי וַיֹּאֵל מִלְּאָךְ ה'.
אֲלֵמָה כֹּה הִמְחִיחַ אֲשׁוּר אִינוֹ אֵלֶּה
קִפְּסָה אֵלֶּךְ וְלַעֲלֵי קִמֵּי מִמֵּחִיט וס'
בְּרוּא. לְלֵלָה. קִפְּסָה אֵלֶּךְ רִאשִׁי יִגִּיעֵמוֹ
נִגְיִידִי הֵחֵל שָׁכַן עוֹלָה לְחִשְׁבוֹן

פרשים וכן באו על אברהם וכן עתידין לבוא עֲשֵׂה
פרסי רחב צואר סוסיו ארבעים פרסי סך מחנהו
חסר חד ריבויא או חסר חד אלפא או חסר מאה
ו'חלף ביהודה שטף ועבר אמצעים עברו בקומה
ולא מצאו מים בנהר לשחות עד שהביאו מים ממִּמֶּנּוּ
הכתוב יוצא מלאך ה' ויכה במחנה אשור מאה
כלם פגרים מתים אמר ר' אבהו הללו ראשי גיבתי
היון בשמינים דאית בהו אמר רבינא דיקא נמי דכתיב
וַיִּגְוּ ויבא בית אלהיו ומציאי מעיו שם הפילוהו בחר
שנאמר וירא ישראל את הדי הגדולה היד שעתידיה
ויואמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים היא
של ר' יוסי הגלילי אומר אמר לו הקב"ה לגבריא
ועומדת מששת ימי בראשית שנאמר מפני חרבו
וזמן כישול פירות היה אמר לו הקב"ה לגבריא
עברו יקח אתכם כי בבקר בבקר יעבור ביום וכלי
היהו דאמרי אינשי אנב אורחק לבעל דבבך איש
וגם נשף בהם ויבשו ר' ירמיה בר אבא אמר כפי
כפי אל כפי והניחותי חמתי ר' יצחק נפחא אמר
שנאמר מרוממתך נפצו גוים וכמה נשתיר מהם
היו ונער יכתבם כמה נער יכול לכתוב עשרה
כנוקף זית שנים שלשה גרגרים בראש אמיר ארבע
עשר שנאמר שנים שלשה וכו' ארבעה וחמשה
ונבחר אדן נבחר אדן גמרא נבחר נצר דכתיב ויבחר
היה ידע סתריב ושני בניו דכתיב ויהי הוא מלך
הכוהו כתרב אמר רבי אבהו אלמלא מקרא כתוב
בתער השכירה בעברי נהר במלך אשור את ה
קודשא בריך הוא ואדמי ליה כגברא סבא א"ל כי
וקטלתינהו מאי אמרת להו אמר ל'הו ההוא גברא

תורה אור

1. וירא יעקב מבוא
שבע וילך ויגלה
בראשית כ ה
2. ויפגע במקום וילן
שם וישן
מאנני המקום וישן
3. ויחלמו וישקב
הוא: בראשית כ ה
4. ואחז לא התהלל
בעד העם הזה ואל תשא
בעדך ואל תפלה אלה
5. תפגע בן אינני שמע
אך:
6. ויורה לו חמשת
כאשר עבר את פטאל
והוא עלע על דברו
בראשית ל ב
7. ויגלה אמו
אחיו:
8. ויחלל בן אחר
לאחיו: כן אחשו
9. ואמר אבתי וברתי
יאר נדו:
10. שפואל א כב כ
11. ויחלל בירדת
צבאות ויגור יגיע תקה
עובר תפגע מות
ארץ עמנו אל:
12. ישיעו לו ח
13. א כרתי וישתינו
מית: כב עמנו
14. ואחרי כן עמנו
יאר מצור:
15. ישיעו לו ח
16. וירא מלאך
17. ויחלל אמו
18. ויחלל אמו
19. ויחלל אמו
20. ויחלל אמו
21. ויחלל אמו
22. ויחלל אמו
23. ויחלל אמו
24. ויחלל אמו
25. ויחלל אמו
26. ויחלל אמו
27. ויחלל אמו
28. ויחלל אמו
29. ויחלל אמו
30. ויחלל אמו
31. ויחלל אמו
32. ויחלל אמו
33. ויחלל אמו
34. ויחלל אמו
35. ויחלל אמו
36. ויחלל אמו
37. ויחלל אמו
38. ויחלל אמו
39. ויחלל אמו
40. ויחלל אמו
41. ויחלל אמו
42. ויחלל אמו
43. ויחלל אמו
44. ויחלל אמו
45. ויחלל אמו
46. ויחלל אמו
47. ויחלל אמו
48. ויחלל אמו
49. ויחלל אמו
50. ויחלל אמו
51. ויחלל אמו
52. ויחלל אמו
53. ויחלל אמו
54. ויחלל אמו
55. ויחלל אמו
56. ויחלל אמו
57. ויחלל אמו
58. ויחלל אמו
59. ויחלל אמו
60. ויחלל אמו
61. ויחלל אמו
62. ויחלל אמו
63. ויחלל אמו
64. ויחלל אמו
65. ויחלל אמו
66. ויחלל אמו
67. ויחלל אמו
68. ויחלל אמו
69. ויחלל אמו
70. ויחלל אמו
71. ויחלל אמו
72. ויחלל אמו
73. ויחלל אמו
74. ויחלל אמו
75. ויחלל אמו
76. ויחלל אמו
77. ויחלל אמו
78. ויחלל אמו
79. ויחלל אמו
80. ויחלל אמו
81. ויחלל אמו
82. ויחלל אמו
83. ויחלל אמו
84. ויחלל אמו
85. ויחלל אמו
86. ויחלל אמו
87. ויחלל אמו
88. ויחלל אמו
89. ויחלל אמו
90. ויחלל אמו
91. ויחלל אמו
92. ויחלל אמו
93. ויחלל אמו
94. ויחלל אמו
95. ויחלל אמו
96. ויחלל אמו
97. ויחלל אמו
98. ויחלל אמו
99. ויחלל אמו
100. ויחלל אמו

22. וידי הוא משתחוה בית נסרך אלדיו ואדרמלך ושראצר בניו הכדו בהרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר חדן

לא איתי בהון ורזה די רביעאָה דמה לכר אלהין: דניאל ג כה
 מנו תחמיו: מלכים ב יט לו 23. ביום ההוא יגלח אדני בתע

